

anden Krig, ja langt mere end hele Kjøbenhavns Befæstning vil koste. Det Samme vil jo være Tilfælde i det Dieblit, Fjenden rykker ind i den aabne By og brandstatter den i 24 Timer for mange Gange saameget, som hele Befæstningen vil koste. Jeg har aldrig været af dem, der have været ivrige for disse Befæstninger. Da Spørgsmaalet kom frem her kort efter den sidste Krig, da vi befandt os under et finantsielt Tryk, og den Misere, vi vare komne ind i ved Krigen, endnu langfra var forsvunden, idet vi endnu den Gang stode med Udsigt til et Deficit paa vort Budget, da var jeg endog en meget bestemt Opponent imod alle Befæstninger, og jeg siger endnu ligesom de Herrer, at det økonomiske Spørgsmaal for mig kan være en aldeles bestemt Hindring for Sagen. Hvis vi ikke kunne komme til en saadan Befæstningsplan, at Landets pekuniære Kræfter virkelig kunne overkomme dens Udførelse, uden at vi i andre Retninger sættes utilbørlig tilbage, vil jeg ogsaa være derimod. Men vi skulle ogsaa tage os i Agt for ved at danne os urigtige Forestillinger om Sagen at komme til Resultater, som maatte kunne blive i høieste Grad ulukkebringende og skjæbnesvangre for vort Fædreland.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Hørup) kom ind paa et Spørgsmaal, som saa ofte rettes til ham og hans Meningsfæller, nemlig dette: Naar De ikke ville give os en Fæstning, hvad Andet ville De da give os. Og han svarede da: Fordi vi slippe en Dumhed, ere vi ikke forpligtede til at gjøre en anden Dumhed, vi ville slet Intet gjøre. Men det ærede Medlem er dog ellers ikke uden Skarpsindighed, og jeg synes derfor, det er mærkverdigt, at han ikke kan se, at derved gjør han den allerstørste Dumhed af alle. Vi have, medens vi have diskuteret Fæstningsspørgsmaalet, anvendt 400 Mill. paa vort Forvar (Dønnergaard: Det var ogsaa en Dumhed). Ja, det ærede Medlem har vist sine Begreber om Dumhed for sig selv; hans Opfattelse her er vist en stor Dumhed. Men nu har det ærede Medlem været med til at gjøre den Dumhed, og saa forstaar jeg ikke rettere, end at det vilde være en saa meget større Dumhed, naar man vilde have disse Penge spildte uden at op-

naa det Formaal, hvorfor de store Offre ere bragte. Endnu er der imidlertid Ingen, der her i Salen for Alvor har foreslaaet at affkaffe Hær og Flaade, og saa længe de dog erkjende — om det sker med deres gode Villie eller ikke, er mig ganske ligegyldigt, — at vi ere nødsagede til at gjøre saadanne Offre for vort Forvar, er det sandelig den største Dumhed af alle at gjøre Offrene uden at opnaa, hvad man skulde opnaa derfor. Det ærede Medlem for Rjøge (Hørup) kom ogsaa ind paa en Yttring, som han tidt har maattet høre, og som han vist ofte vil faae at høre, saa længe han lever, nemlig Spørgsmaalet: Hvad kan det nytte? Det ser saa umaadelig flot ud at sige saaledes om en saa stor Sag. Det Spørgsmaal have vi kunnet stille, saa længe Danmark eksisterede. Danmark har ganske vist været noget større til sine Tider og noget mindre til andre, men det har dog næsten bestandig været omgivet af overmægtige Naboer, og vilde man have spurgt: Ere I istand til med de Kræfter, I raade over, at levere en afgjørende Kamp, maatte man til enhver Tid være kommen til et saadant Resultat: Hvad kan det nytte? Jo, det nytter overordentlig meget, som et andet æret Medlem, hvem jeg ellers ikke overdrevent sympathiserer med, nemlig det ærede Medlem for Viborg (Klein), i Gaar gjorde gjældende, idet han udtalte, at han har den faste Tro, at ethvert Folk, der vil værges sig selv, og som vil opføre sig som et forstandigt Folk, har en Levekraft, som man ikke kan forklare sig, men som altid har stadfæstet sig. Jeg vil i denne Retning minde om, at der er et lille bitte Dyr, som hedder Bienen, den er ikke større end en Flue, og den er tilshneladende overordentlig svag, men den færdes overordentlig ugenert overalt, og hvorfor? Fordi den har en Braad, som Alle og Enhver veed, at den bruger, skjøndt det koster dens Liv. Derfor færdes den meget sikker end mangt et stort Marstens Dyr, netop fordi man veed, at den vil opoffre sit Liv for at værges sig. Den samme Erfaring vil et lille Folk gjøre, at, naar det har en virkelig energisk Villie til at værges sin Eksistens, ville store Magter finde, at de have daarlig Raad til at indlade sig i Krigen med det. Der er et Punkt, som man under denne Diskussion gjentagende er kommen tilbage til, nemlig